

og Overbevisning og hans Handlemaade, at hans Handlinger altid ere udsprungne af Tro paa, at det er rigtigt og godt, det, han vil, og det, han gør. Hvis det er i den Betydning, at det ærede Medlem ønsker [at jeg skal erklære, at jeg respekterer hans Anskuelse, skal jeg gerne give det ærede Medlem den Forsikring. Det ærede Medlem er maaske blevet noget ømtaalig paa dette Punkt ved alt det, der er vederfaret ham i Sommerens Løb. Det maa mange Gange have berørt det ærede Medlem pinligt, at han af tidligere Meningsfæller har faaet at høre, at de ikke altid nærrede den Overbevisning om Sammenhængen mellem hans Anskuelse og hans Handlemaade. Det maa være haardt for en ærekær Mand at høre den Slags Beskyldninger, og jeg griber derfor gerne Lejligheden til at sige, at jeg ikke føler nogen som helst Berettigelse til at nære Mistanke af den Art. Jeg respekterer fuldt ud det ærede Medlems og hans Meningsfællers Anskuelse i den Betydning, hvori jeg her har taget dette Ord.

Men at respektere en andens Anskuelse og Overbevisning kan jo ogsaa betyde noget andet. Naar f. Eks. en oprigtig Kristen og en ædel Fritænkter staa overfor hinanden, kunne de forsikre hinanden, at de respektere hinandens Overbevisning i en helt anden Forstand, i den Forstand, at den ene føler sig overbevist for den andens Vedkommende, altsaa de ere gensidig overbeviste om, at hvor forskellige Livsanskuelserne og Opfattelsen paa begge Sider end ere, vil der dog af begge Livsanskuelse, begges Opfattelse udspringe noget, hvorved det gode, sande og ædle i Menneskelivet beriges. Se i den Forstand ere vi her inde ikke forpligtede til at respektere hverandres Anskuelser og Overbevisninger. I den Forstand respekterer det ærede Medlem heller ikke min og mine Meningsfællers Overbevisning og Anskuelser paa det Omraade, her er Tale om, altsaa de Bestræbelser, som vi fra vor Side udfolde i Retning af at faa et betryggende Forsvar for vort Land. Der mener det ærede Medlem og hans Venner, som det ærede Medlem selv sagde sidst, at vor Opfattelse, vore Bestræbelser ville være skadelige, ja, ulykkebringende for vort Fædreland. Det er jo en temmelig stærk Dom at fælde over vor Overbevisning, men jeg maa da ogsaa fra vor Side udtale, at vi ikke ere i Stand til at fælde nogen mildere Dom om de Herrer Overbevisning og Anskuelser paa det Punkt.

For os staa det saaledes, at hele den

Afvæbningspolitik, som den ærede Ordfører for Folketingets Venstre og hans Parti have vedkendt sig, vil føre til den Tilstand i vort Land og Folk, som af Konseilspræsidenten gentagne Gange er betegnet som Selvopgivelsens Jammerlighed, en Tilstand, hvorom vi fra vor Side mene, at den vil avle en Sorgløshedens og Letsindighedens Aand i vort Folk, vil skabe efterhaanden en Ugidelighed med Hensyn til alle store nationale Anstrengelser, som før eller senere, trods den mest forcerede Produktion paa Nordisk Forlag og det mest anstrengte Arbejde i alle Landets Andelsmejerier, vil føre til, at vi komme til at bære den sorte Kokarde mellem Nationerne, blive nedsatte i Nationernes 2den Klasse, den Klasse, der for Tiden staaer tom her i Europa, fordi der ikke er en eneste Nation her i vor Verdensdel, som til Dato har opgivet at forsvare sin Uafhængighed med Vaaben i Haand. Den ærede Ordfører for Folketingets Venstre har jo sikkert som ung Student siddet i Studentersamfundet ved den gamle Radikaler Dr. Pingels Fødder og har drukket hans Tales Honning. Der er intet, der har glædet mig mere i den senere Tid end at se, at denne gamle radikale Ordfører, der ellers ikke har omvendt sig i nogen Maade, for nylig om det samme Spørgsmaal har udtalt sig i saa kraftige og rammende Ord, som jeg neppe vilde være i Stand til at finde.

I den nævnte Forstand ere vi altsaa ikke her forpligtede til at respektere hinandens Overbevisning og Anskuelser. I den Forstand gøre vi det heller ikke fra vor Side med Hensyn til vore Modstandere paa dette Omraade. Naar det ærede Medlem saa efter denne Forklaring maaske vilde sige: Ja, men saa har De ikke Lov til at bruge Udtrykket „mørke Magter“ om os, for „mørke Magter“ betyder noget andet og værre, end De nu vil være ved — saa vil jeg dertil sige, at jeg har taget Udtrykket „mørke Magter“ i Betydning af Magter eller Kræfter, der arbejde i Mørke, det vil sige i Blindhed, fordi de ere blinde for, hvorhen deres Bestræbelser i Virkeligheden føre. Det ærede Medlem kender sikkert „den Geist, der stets das Böse will und stets das Gute schafft“. Ærede Medlemmer kunde maaske ogsaa tænke sig en anden Geist, en „Geist, der stets das Gute will und stets das Böse schafft“. (Jens Busk: Lad os faa det paa Dansk). En Aand, der stedse vil det gode, men stedse skaber det onde. Jeg vil gerne anerkende det ærede Medlem